

Zápis ze 7. zasedání Stálé komise pro sdělovací prostředky ze dne 28. 2. 2008

Poslanec Vítězslav Jandák: Vítám vás na sedmém zasedání Stálé komise pro sdělovací prostředky. Prosím, aby se hosté zklidnili. Děkuji mockrát. My se dáme do práce.

Dámy a pánové, čas je neúprosný a my dnes na tuto komisi – jak víte, snažíme se, aby komise byla velice aktivní a pracovala minimálně jednou měsíčně, což se nám daří, ale dnes začíná v jedenáct hodin seminář, který pořádám, takže do té doby musíme skončit. Prosím všechny o stručnost, emoce nechat za dveřmi. Dáme se do práce.

Podle rituálu se zeptám, jestli jsme usnášení schopní. Kolik je nás? Šest, nejsme. Jsme? Nevidím už dál, protože mám brýle na čtení. Děkuji. Takže jsme usnášení schopní.

Máme na programu: 1. Návrh na odvolání členky Rady Českého rozhlasu paní Ptáčkové; 2. Stížnost na Jiřího Voráče, člena Rady České televize; 3. Informace Rádía Impuls o komercionalizaci regionálního vysílání a jeho řešení Radou pro rozhlasové a televizní vysílání; 4. Schválení data a složení delegace na Slovensko; 5. Různé.

Dal bych hlasovat o tom, jestli souhlasíte s tímto programem. Kdo souhlasí, zvedne ruku. Děkuji. Schválili jsme dnešní program.

Znovu ještě prosím, nemáme moc času, takže všechny vystupující bych poprosil o stručnost.

První bod byl

Návrh na odvolání členky Rady Českého rozhlasu paní Ptáčkové

Já jsem byl pověřen komisí, abychom znovu bombardovali předsedu Sněmovny pana Vlčka a Parlamentní institut, aby se k této zapeklité situaci vyjádřil. Dostali jsme další vyjádření, že paní Ptáčková výkonem funkce ve veřejné správě má – tato funkce není slučitelná s členstvím v Radě, takže nám navrhuji následující postup: Abychom se usnesli a dali návrh na odvolání členky Rady Českého rozhlasu paní Ptáčkové, dali to samozřejmě Poslanecké sněmovně, zařadil se tento bod a byla k němu vedena rozprava.

To bylo na úvod. Já bych dal slovo předsedovi Rady Českého rozhlasu panu Floriánovi, aby nám k tomu řekl pár slov. Prosím, pane předsedo.

Předseda Rady Českého rozhlasu pan Florián: Dobrý den, pane předsedo, dobrý den, dámy a pánové, my se nad touto kauzou scházíme už potřetí, takže já už jsem v té věci na předcházejících dvou zasedáních hovořil.

Už bych jenom opakoval to, co jsem řekl při našich dvou předcházejících setkáních. Chcete-li slyšet můj názor ještě v několika větech – podle mého názoru máme co do činění s obsahem a formou. Paní Ptáčková zaujímala a zaujímá funkci, o které zde už všichni víme. Obsah té funkce v průběhu času v jejím prvním i druhém volebním období byl kontinuální a vůbec se nezměnil. Co se změnilo, byla formální stránka věci, a sice její ustavení ve funkci, protože v průběhu času došlo ke změně zákona o státní službě a její funkce byla jmenována. Ale obsah funkce, který by měl vliv na to, zda je nebo není v rozporu, se vůbec nezměnil. Ten zůstává v čase kontinuálně stejný.

Je na vás, abyste posoudili věc a vynesli nějaký závěr. To je ode mne vše.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedo. První se hlásil kolega Pleva, druhá byla paní kolegyně Orgoníková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pleva: Mně je to velmi líto, (vypnut mikrofon). ... Je to opět jednoznačné, jde o funkci, která je neslučitelná s členstvím v Radě. Přesně podle znění zákona nám nic jiného teď nezbyvá než to postoupit k rozhodnutí Poslanecké sněmovně. Poslanecká sněmovna ať sama rozhodne. My jako orgán, který je více méně odborný, neměl by být až tak politický, ale odborný, bychom toto měli postoupit Poslanecké sněmovně.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji panu kolegovi Plevovi. Paní poslankyně Orgoníková, máte slovo.

Poslankyně Hana Orgoníková: Jistě to bude postoupeno Poslanecké sněmovně k rozhodnutí, ale já bych zde chtěla říci, že došlo k tomu, že se upravil zákon, aniž se přihlédlo k těmto záležitostem. Myslím si, že by bylo dobré tento zákon upravit tak, aby mohli odborníci, kteří pracují na určitých funkcích, kteří jsou erudovaní v těchto odbornostech, být členy rady.

Myslím si, že je to na posouzení, abychom tento zákon předložili a předložili ho co nejrychleji. Jde o úpravu pouze jednoho paragrafu.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Ještě technickou.

Poslanec Petr Pleva: Faktickou. My se tomu určitě nebudeme bránit, jen bych řekl, že tento zákon s těmito věcmi předkládal a trval na těchto záležitostech právě ministr sociální demokracie pan Pavel Dostál.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já vám děkuji, nechme mrtvé v klidu. Paní kolegyně Levá.

Poslankyně Ivana Levá: Kdybych byla pro změnu zákona, tak asi v tom významu, že pokud dojde k této změně během funkčního období, aby se nevztahoval na lidi, kteří už v tom volebním období pracují. To se mi zdá vůči nim nefér. Vstupují do funkce v nějaké situaci, pak se situace během jejich volebního období změní. Jak na to má ten člověk zareagovat? Přece neuteče ze své vlastní práce.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní kolegyně. Dámy a pánové, musíme samozřejmě přijmout nějaké usnesení. Navrhl bych, aby usnesení stálé komise pro sdělovací prostředky znělo, že podáváme formální návrh na odvolání členky Rady paní Ptáčkové a žádáme o zařazení tohoto bodu na program řádné schůze Poslanecké sněmovny, kde bude vedena k tomuto řádná rozprava, nechť Poslanecká sněmovna rozhodne.

Někdo se hlásí z davu. Měli bychom si nejdříve odhlasovat, jestli mohou vstupovat, nebo ne.

Kdo je pro, aby se někdo přihlásil? Takže vy se hlásíte.

Poslankyně Michaela Šojdrová: Já jsem rozuměla, že máme odhlasovat, že pokud se někdo přihlásí, dostane slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Ano. Viděl jsem hlas, někdo se hlásí.

Poslankyně Michaela Šojdrová: Omlouvám se, ale je běžné, že veřejnost dostává slovo. Samozřejmě, můžeme hlasovat.

Poslanec Vítězslav Jandák: Ale musíme to odhlasovat. Proto říkám, kdo je pro, aby mohl dotyčný vstoupit? Nadpoloviční většina.

Prosím, kdo se hlásil. Ale prosím o stručnost.

Pan Štěpán Kotrba: Předkládal jsem onu žádost o odvolání paní Marie Ptáčkové. Bohužel stejným dokumentem jako toto jsem předkládal současně i návrh na odvolání Dany Jaklové z též pozice, z týchž důvodů. Je mi velmi zvláštní, že po tři čtvrtě roce jednání tato komise rozhoduje pouze nikoli o podání, jak bylo podáno, ale pouze o jednom jméně. Není mi známo, že by parlament dával mandát této komisi k tomuto postupu. Domnívám se, že musí rozhodovat, jak bylo podání podáno, musí předložit plénu Sněmovny, a o celé stížnosti rozhoduje plénum Sněmovny. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Přestože je mi říkáno, abych nereagoval, já na to reagovat nebudu, ale asi podobným způsobem se podíváme na případ paní Jaklové. My už jsme se na něj dívali podobně jako na případ paní Ptáčkové, ale myslím si, že podám stejnou žádost o vysvětlení Parlamentnímu institutu v případě paní Jaklové. Děkuji, to je v pořádku.

Usnesení jsem navrhnul. Kdo s ním souhlasí? Předáme formální stížnost, tedy materiál na odvolání paní Ptáčkové Poslanecké sněmovně a Poslanecká sněmovna k tomu povede rozpravu.

Kdo je pro? Jeden, dva, tři, čtyři, pět. Ale ne, paní kolegyně, hlasujeme. Myslím, že to bylo odsouhlaseno. Děkuji. Nebylo? Takže jsme nepřijali žádné usnesení.

Poslanec Petr Pleva: Je to bezvadné, že jsme nepřijali žádné usnesení, protože tím dáváme najevo, že někteří členové Rady jsou si rovni, všichni jsou si rovni, ale někteří jsou si rovnější. Děkuji.

Poslankyně Michaela Šojdrová: Pane předsedo, můžu? (Prosím.) Já to nechci extendovat, pane předsedo, já vůbec nerozumím, co jste tím myslel. Hlasovali všichni a hlasováním jsme se vyjádřili.

Poslanec Vítězslav Jandák: Je to zvláštní, jsem zvědav, co s tím uděláme. Pan kolega Škromach.

Poslanec Zdeněk Škromach: Nerozumím komentářům. Otázka je, k čemu Sněmovna povede diskusi. To je přece nesmysl. Pokud to nebude navrženo jako nějaký bod Rady nebo

něco podobného, ale vést nějakou diskusi, ... (Hovoří poslanec Pleva bez zapnutého mikrofonu, nebylo rozumět.)

Poslanec Vítězslav Jandák: On jo, většina z nás ne. Dobře. Takže my jsme se neusnesli ani na tom, že to předáme Sněmovně. Takže ten stav bude pokračovat dále. Uvidíme. Je možné všechno, jak vidím.

Máme bod 2.

Stížnost na Jiřího Voráče

Tuto stížnost napsala paní Fibingerová, předseda televizní rady zde není. Oznámil mi, že ho bude zastupovat pan Prokeš. Jestli dovolíte, dal bych slovo paní Fibingerové, potom panu Prokešovi a protože se to týká pana Voráče, tak panu Voráčovi. Poprosím paní Fibingerovou, máte slovo.

Paní Helena Fibingerová: Pane předsedo, sněmovní komise, dámy a pánové, odeslala jsem vaší komisi tento dopis pouze s jedním záměrem. Neprahnu po ničí hlavě, po ničí krvi, avšak domnívám se, že mám k tomuto mandát, neboť jsem dostala důvěru a jsem již šestým rokem členkou Rady České televize. Domnívám se – ocituji zde znění zákona – že pokud naruší závažným způsobem člen Rady nebo dopustí-li se takového jednání, které zpochybňuje jeho nezávislost nebo nestrannost při jeho funkci.

Jedná se o to, že byl zvolen zcela legitimním způsobem – myslím si – velmi kredibilní výběrovou komisí ředitel studia v Brně pan Burian. Výběrová komise – zde příkládám pro vás dopis ředitele Národní knihovny pana Ježka – v komisi byla paní Fryčová, ředitel studia v Ostravě Racek, pan Medek, ředitel rádia Olomouc. Já se domnívám, že jsou to odborníci a jsou to lidé, kteří by si ani nedovolili navrhnout generálnímu řediteli České televize člověka, který by nespĺňoval morálně a legislativně veškeré skutečnost, aby se mohl stát ředitelem studia v Brně.

Nyní se podívám na hodinky, abych vás déle nezdržela a mohla vám říci to, co mne tíží. Říkám, nechci ničí hlavu, ale jde mi pouze o jedno – abyste při všech dalších peticích, kdy většina členů Rady České televize rozhodne v 70 nebo 80 % o tom, že toto stanovisko doporučené výběrovou komisí je správné, na to hleděli na základě vysvětlení, které dodám.

Vrátím se do krátké historie, kdy byl zlikvidován Zdeněk Drahoš. Když jsem byla členkou Rady zhruba 14 dnů, přijeli za mnou dva lidé z Brna, pak zase dva. Já je nebudu jmenovat. Víte proč? Je dost špíny. Já tyto věci nedělám, já věci řeším. Ti lidé chtěli, ať okamžitě zlikvidujeme Zdeňka Drahoše, který má nesporné zásluhy o studio v Brně. Bylo třicet trestních oznámení, udělala se inventura ve skladu rekvizit, hledaly se důvody. Nakonec se to podařilo. Já vám dnes děkuji, že na této půdě mohu říci a ospravedlnit se před Zdeňkem Drahošem, pro jehož odvolání jsem nehlasovala, že se to prostě stalo. Už nikdo nikdy to nevzal zpátky, žádné obvinění se nepotvrdilo.

K čemu se dostávám? Když jsem dostala důvěru a stala jsem se členkou Rady, studio Brno se nachází ve třech starých budovách, velké náklady – tím vás nebudu zatěžovat. Přišla vize a byla už z dřívějšíka, že se postaví nové studio v Brně. Myslím si, že Brno si ho zaslouží. Na toto studio jsou dnes shromážděny prostředky a část se získá prodejem těchto budov v lukrativních místech. Ředitelem studia je pan Burian, i on si toto dal za cíl. Já vlastně musím říci, že je to jeden z mých snů, aby studium v Brně bylo.

Domnívám se, že pokud – když jsem se začala zajímat o situaci v Brně a začala jsem tam jezdit, tak jsem zjistila, že zkrátka je historie, aby ředitelé prozatímní nebo ředitel pan Karmazín, který tam byl jmenován, jsou vystaveni určitému tlaku. Samozřejmě jsem se musela tu televizi naučit. Myslím si, že dnes už spoustu věcí ovládám. Tak jsem začala vidět, že za tím není neschopnost ředitelů, ale je za tím něco jiného. Je za tím to, že vždy tomu novému řediteli trochu nařežeme židli – víte dobře všichni, co se vám děje v poslanecké – aby se dostal do určité pozice obav, pak při rozhodování se bál tomu či onomu nevyhovět.

Vůbec to není o tom, že by neměl pak kolega Voráč právo na svůj názor. Ale jestliže většina Rady schválila doporučení generálního ředitele a této komise, tak si myslím, že by se neměl mandát pana Buriana zpochybňovat. Měli bychom mu dát čas a prostor, měli bychom mu dát sto dnů už jen z obecné elementární slušnosti, aby ukázal, co umí.

Dále vám mohu předložit jako přílohu výsledky auditu, který se dělal na jeho pochybení. Až si to celé přečtete, tak se tomu usmějete. O co šlo? Z čeho je obviňován? Někde na parkovišti nechal natočit nějaký šot. Myslím si, že tento svět je tak složitý a nemůže se stát neustále světem peticí, výběrových komisí, odvolávání a napadání lidí. Mám ráda, aby šly věci kupředu, proto jsem vám vděčná, že jsem zde tuto možnost dostala, protože dostáváte informaci o České televizi a bohužel musím říci, že většinou jste přetížení, že dostáváte je od lidí, kteří v České televizi příliš nepochodili, nebo tam byli dříve zaměstnaní. Informace mnohdy nejsou pravdivé, jsou zavádějící.

Chtěla bych vás ujistit, že Rada České televize funguje demokraticky jako parlament, funguje v deseti lidech a samozřejmě prochází někdy osmdesáti, někdy devadesáti, někdy sedmdesáti procenty. Jistě i ve Sněmovně, pokud by to tak bylo, by to bylo naprosto v pořádku. O to mi šlo. Já chci, je to nebezpečné do budoucna, budou výběrová řízení, bude pan Burian vystaven tlaku, já se obávám, že pokud bychom začali popřávat sluchu takovému výzvě, tak mám strach, že každé výběrové řízení může být napadeno, stavba se zastaví. Musím říci, že už mám také určitý věk, tak se toho studia nedočkám.

Prosím, pojďme ku prospěchu věci, já vám to dávám jako anonci, že se toto děje. Domnívám se, že pokud bychom se chtěli pomstít panu Rackovi z Ostravy nebo panu Petroncovi, a dali bychom ho do studia v Brně, věřte tomu, že pokud by někomu nevyhověl, tak do dvou měsíců bude mít tytéž problémy, jako jsou nyní.

Myslím si, že bychom se měli chovat konstruktivně. Rada České televize funguje, dozorčí komise kontroluje všechno, Rada kontroluje hospodaření České televize. Kladu si otázky, proč v tomto složitém světě máme takto jednotlivými výkřiky poškozovat společnou věc.

Vážená komise a pane předsedo, dovolila bych si, to je jen tak v kostce, předat slovo panu místopředsedovi Prokešovi, který je zde v zastoupení.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pan Prokeš, zastupuje pana Baumruka. Prosím, pane Prokeši, máte slovo. Pak dostane slovo pan Voráč. Prosím.

Pan Prokeš: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, v podstatě formálně potvrzují, že zastupují pana předsedu, který se omlouvá.

Omezil bych se pouze na to, že bych konstatoval, jak je v dopise Heleny Fibingerové na konci uvedeno, že řada dalších členů Rady sdílí její znepokojení, resp. fakta, která jsou v dopise uvedena. Mohu to jen potvrdit, protože sedm z deseti členů Rady podle zjištění pana předsedy skutečně stojí za obsahem dopisu Heleny Fibingerové.

K tomu lze dodat jen velice málo. My se snažíme v Radě chovat jako demokratická instituce, která na druhou stranu svá jednání vede v duchu konsensu, snahy o dosažení konsensu. Jinak by jednání neměla vůbec smysl, zejména u nějakých významných dokumentů, jako jsou výroční zprávy nebo i nějaká zásadní personální rozhodnutí se snažíme diskutovat tak dlouho, dokud nedospějeme k nějakému většinovému názoru.

Kolega Voráč bohužel udělal věc, která přes všechny demokratické instituty, které jsou umožněny v jednacím řádu Rady České televize, to znamená, že dokonce i členové Rady,

kteří mají ojedinělý individuální názor, mohou do zápisu udělat prohlášení. Takže mají veřejný prostor k tomu, aby zcela menšinový názor byl zveřejněn. Nicméně to, kolega Voráč organizovat petici proti rozhodnutí Rady, považujeme za velmi závažné formální provinění, protože to už překračuje v etické rovině - nejsme si tak zcela jistí ani ne v zákonné rovině – jeho mandát.

Samozřejmě urážky, kterými Radu a generálního ředitele zahrnuje, nazývá nás mafiány nebo souručenstvím, což bylo ještě daleko horší slovo, protože já si pamatuji, co souručenství znamenalo, jsou úkony, které považujeme za neslučitelné se členstvím v Radě jako kolektivním orgánu.

Dámy a pánové, končím a doufám, že k nějakému závěru dnes dospějeme.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane místopředsedo. Další slovo má samozřejmě pan Voráč.

Pan Voráč: Dámy a pánové, já jsem trochu zmaten z toho, z čeho jsem vlastně nyní obviněn. Pravděpodobně z toho, že mám kritický názor a z toho, že ho veřejně prezentuji. To mi ovšem zaručuje Listina základní práv a svobod. Zřejmě nebude pochyb o tom, že tohoto práva mohu požívat jako občan i jako člen Rady.

Pokud jde o nějaká ustanovení nebo úpravy toho, jak může člen Rady vystupovat na veřejnosti, Rada 24. 9. 2003 přijala usnesení, kterým si právě tu veřejnou komunikaci upravila. V tom usnesení se praví: Každý člen Rady má právo veřejně vyjadřovat svá osobní či menšinová stanoviska, resp. vést jednání, které je však třeba prezentovat jako osobní. Konec citace.

Já jsem nikdy nevystupovat za Radu, nýbrž vždy za sebe. Pokud se mě někdo na něco zeptá – ať je to novinář či kdokoli jiný – odpovím mu. Odpovím mu podle svého svědomí a podle svého názoru.

Dále bych to snad ani už nekomentoval, neboť nechci zdržovat komisi. Dovolil jsem si pro každého z členů této komise připravit složku, ve které jsou základní informace a dokumenty k celému případu. Jednak je tam výtah z kontrolních zpráv z let 2000 a 2001, které proběhly v televizním studiu Brno. Komise shledaly řadu pochybení, z nichž mnohé se týkají i pana Buriana. Pan Burian je tam konkrétně v několika případech jmenován, a to v souvislosti jednak s manipulací se zpravodajstvím, jednak v souvislosti s konfliktem zájmu.

Dále je tam přiloženo právní stanovisko, které vypracovala doktorka ústavního a mediálního práva ... (Na zbytku strany A není nahrávka.)

(Strana B.)

... konkrétní obvinění z porušení jednoho z paragrafů zákona o České televizi jednoznačně obvinění vyvrací. Dále je tam také dopis rektora Masarykovy univerzity pana profesora Petra Fialy, který se v této věci vyslovil jakožto zástupce instituce, která mě do Rady nominovala, neboť zpochybnění mého mandátu, respektive výkonu funkce, chápe i jako zpochybnění toho, kdo mě nominoval. Tolik tedy z mé strany.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane Voráči. Ještě jste měl snad dodat, že jste měl velkého pomocníka pana Rychlíka, který stál za všemi akcemi proti všem ředitelům. Měl jste dodat, že kandidujete do Senátu a že to je výborná akce, ale máte na všecko právo. Já samozřejmě do toho šťourat nebudu.

Ale když z toho citujete, tak já bych také citoval: „Stálá komise připomíná, že podle zákona o České televizi § 6 odst. 2 písm. b) jsou členové Rady povinni vystupovat tak, aby nenarušovali závažným způsobem důstojnost člena Rady a nedopouštěli se jednání, která zpochybňují jeho nezávislost, atd.“ To by se také dalo vysvětlovat, ale nebudeme se o to přít.

Je zvláštní, že s těmi, kteří, jak vy říkáte, vystupují ve vašich peticích, ti lidé vypovídali na kameru a tam vypověděli, že leckdy nevěděli vůbec, co podpisují a že za nimi byl pan Rychlík, nikoliv vy. To jsem dodal jenom proto, abychom si dokreslili atmosféru.

To je zatím všechno. Děkuji všem, kteří vystoupili. První se hlásil pan Pleva, pak se hlásil pan Grebeníček.

Poslanec Petr Pleva: Mě mrzí, že jsme materiál od pana Voráče dostali tak pozdě, protože bylo málo času ho přečíst, nicméně jsem si přečetl vyjádření Petra Fialy a chtěl bych jenom, protože si Petra Fialy vážím, to poopravit. Pan Petr Fiala zde nevystupuje jako představitel instituce, protože nikde není zmíněno, že je rektor, ani to není na hlavičkovém papíře Masarykovy univerzity. Pan Petr Fiala vystupuje se svým soukromým názorem. To jenom pro pořádek.

Jinak chci říci, že ač to může být některým z nás líto, ač se někteří z nás z toho můžeme radovat, to už je věc každého, ale chci říci, že jestliže v případě paní Ptáčkové byly dány zákonem důvody na její odvolání dle mého hlubokého přesvědčení, tak zde dle mého hlubokého přesvědčení tyto důvody dány zákonem nejsou. Pan Voráč totiž ať působil ve prospěch petiční akce jakkoliv, tak tato petiční akce, pokud vím, není organizována nějakým

občanským sdružením, jehož by pan Voráč byl členem. Pokud by tomu tak bylo, pan Voráč byl členem občanského sdružení, kdy znak občanského sdružení a jeho registrace je u ministra vnitra, pak by nepochybně šlo o porušení zákona. Jelikož je to jakási petice podle petičního zákona, kterou může udělat kdokoliv, může se tam připodepsat také kdykoliv, tak to určitě porušení zákona o České televizi není.

My samozřejmě můžeme vyslechnout tyto věci, můžeme vyjádřit jakýsi morální soud, že si myslíme, že člen Rady České televize by zřejmě měl volit uvážlivější prostředky vzhledem k tomu, že zastupuje koncesionáře, ale přece jenom zákon pamatuje na jakousi důstojnost výkonu funkce člena Rady, nicméně to je všechno. Když bych chtěl být jedovatý, tak zákon pamatuje i na důstojnost výkonu funkce zákonodárce.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pan Grebeníček, prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Já jsem samozřejmě vyslechl osobu, která podala stížnost. Není jediná, tak jak máme v podkladech. Stížností je víc. Nelze to brát jako osobní aktivitu. Zdá se, že tento problém zaujal i některé další občany České republiky, nebudu dál specifikovat.

Přiznám se, že když předseda naší komise exministr kultury Jandák před chvílí reagoval, tak jsem tam viděl logickou provázanost, zejména když šel i nad rámec toho, co my nemáme v podkladech. A nikdo to zatím nezpochybnil, takže kdyby v tu chvíli následovalo hlasování, tak bych podpořil jak předsedu naší komise, tak i Petra Plevu. Já tomu rozumím, co jste řekli.

Ale teď. Na rozdíl možná od jiných jsem stačil vaše podklady prostudovat. To, co řekl Petr Pleva, například směrem k panu rektorovi, tak naprosto objektivně, to musíte přiznat. Nebudu to dál rozebírat a nechci se vůbec ničím jiným zabývat než tím, co jste tady připomněl, tedy doktorka Šimáčková.

A tady je kolize. Zastupuje tady předsedu Rady pan Prokeš, tak to bylo řečeno a vy jste zvýraznil etickou rovinu, aktivita, která je neslučitelná s členstvím v Radě, etickou rovinu. Jenže tam všichni víme, že je problém. Tam nejsou sankce. Nechci dál pokračovat. Nikoho nehodlám školit, všichni máme dost vědomostí, abychom si uvědomili, o co jde.

Právní rovina je právě ve stanovisku, které tady připomínáte, ale které jste podle mého názoru obratně aktivizoval, asi jste požádal o právní expertízu, nevím, jak to vzniklo, nebo proč to vzniklo. Říkám, že jsem si to přečetl a jestliže se tady říká, že v případě, že by Jiří Voráč ve svých veřejných vystoupeních někoho osobně urazil, taková osoba je samozřejmě

oprávněna domáhat se svých práv u nezávislého soudu. Není však úkolem ani Parlamentu, ani jeho komise, ani Rady České televize práva jednotlivců proti případným urážkám ze strany kohokoliv bránit, tím by přesáhly svou pravomoc a zasáhly do pravomocí nezávislých soudů.

To je dílčí věc tohoto rozboru. Má to i závěr. Nechci ho tady číst, ale jenom pro ty, co máte podklady, můžeme se na to podívat. A cítíte teď kolizi. Etická rovina, právní aspekty. Jestli neodpovíte právními aspekty, tak samozřejmě nemůžete zvítězit, jestli mi rozumíte, co tím chci říci.

Na základě toho, co tady teď je, tak se zeptám přímo předsedy, nakolik Parlamentní institut je schopen připravit právní analýzu, oponenturu tohoto posudku, nakolik je schopen to vyvrátit. A v obecné rovině se budeme muset zamyslet. A určitě pan předseda se svými místopředsedy se nad tím zamyslí, nakolik budeme takovéto stížnosti tady permanentně vyřizovat a nakolik budeme třeba dokonce i suplovat nezávislý soud.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pane kolego, my tak často tady tuto kauzu nemáme.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Já vím, jenom do budoucna. To nebyla ani invektiva, ani nějaká tvrdá výhrada, jenom úvaha do budoucna, jestli bychom se nezamotali do něčeho, co nám nepřínáleží.

Poslanec Vítězslav Jandák: Samozřejmě. Nepřínáleží, ale když padají slova oposmlouva a podobné věci, tak se to trošku týká i Sněmovny. Odpusťte, děkuji. Ale faktickou měl pan Voráč, já jsem ho předtím opomenul.

Pan Voráč: Já chci jenom upozornit na dvě věci, kde seznávám faktickou prokazatelnou chybu. První z nich je. Pokud jste o kandidatuře na senátora mluvil v souvislosti se mnou, což jsem přeslechl, tak to zcela jednoznačně popírám. To je první věc.

Druhá věc. Dopis pana rektora profesora Petra Fialy tady máte skutečně přiložený pouze v emailové kopii, ale on ho oficiálně adresoval panu Jandákovi. Stalo se tak tuším před deseti dny, čili oficiální hlavičkový papír podepsaný atd. je součástí oficiální agendy. Pan Jandák vám ho možná mohl dát, nebo určitě potvrdí, že ho minimálně dostal.

Čili v této mé složce je pouze emailové kopie. Tolik na vysvětlenou.

Poslanec Vítězslav Jandák: Faktická. Ne, paní Šojdrová jako dáma.

Poslankyně Michaela Šojdrová: Já určitě dám Petrovi slovo. Já budu velmi stručná.

Poslanec Petr Pleva: Faktická poznámka má přednost.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dobře, pan Pleva. Z toho vidíte, jak tu funguje oposmlouva.

Poslanec Petr Pleva: Funguje. Dokonce oposmlouva donutí pana předsedu dodržovat zákon Poslanecké sněmovny, což je jednací řád. Jenom s faktickou poznámkou k tomu, co říkal pan kolega Grebeníček. Mně to také není milé, že se neustále zabýváme odvoláními, nicméně my se jimi zabývat musíme, protože dle zákona odvolává Poslanecká sněmovna. A my jako odborný orgán Poslanecké sněmovny jí to musíme navrhnout.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane kolego. Míšo, omlouvám se, ale porušil bych zákon. Prosím, pan Grebeníček.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Petře, já jsem citoval právníka, který naznačuje a poměrně srozumitelně, že nemůžeme suplovat nezávislý soud. Děkuji za pozornost.

Poslanec Vítězslav Jandák: Faktickou měl pan Škromach. Byla to faktická?

Poslanec Zdeněk Škromach: Jenom faktickou. Chci se zastat pana předsedy, že kolega nemá pravdu, že faktické se mohou používat na jednání pléna Sněmovny, ale na jednání výborů a dalších se uplatňuje přiměřeně jednací řád. A pokud vím, tak na výborech se faktické nepřijímají. Hlásí se normálně. Prostor tady je na rozdíl od Sněmovny a myslím, že je to takové trošku obcházení jednacího řádu snažit se prosadit faktickými poznámkami.

Poslanec Vítězslav Jandák: Bylo to zvláštní, ale zdálo se mi, že zákon neporušuji, pane kolego Pleva. Dobře. (Diskuse mimo mikrofon.) První je paní Šojdrová, pak paní Jacques a pak pan Prokeš.

Poslankyně Michaela Šojdrová: Děkuji. Já jsem chtěla reagovat na úvodní slovo k tomu bodu paní Heleny Fibingerové jako členky Rady. Já u jejího vyjádření vidím, že sleduje zájem pracovat tak, jak člen Rady má, sleduje zájem České televize. Já se s ní shoduji

v tom, že Zdeněk Drahoš vykonal mnoho práce v brněnském studiu a myslím si, že to bylo právě za něj, kdy pan Burian musel odejít. Mě by v tomto smyslu například zajímalo jeho vyjádření k tomuto jmenování. On není mezi podepsanými, ale on určitě věděl, proč musel pan Burian odejít. Ale já tím nechci zpochybňovat to, co jste řekla, že máte zájem na tom, aby televize v Brně fungovala.

Já si také myslím, že pan docent Voráč má jako člen Rady jiné prostředky, jakými může lépe kontrolovat a hodnotit práci nového ředitele. Tím zase nezpochybňuji jeho právo vyjádřit se k tomuto jmenování. Já nechci být žádným soudcem, žádným arbitrem, jen chci říci, že jestliže jsou zde pochybnosti, mají právo jednotlivé osobnosti se vyjádřit v tomto svém dopise, ale Rada má možnost velmi dobře kontrolovat činnost brněnského studia, spíše se zaměřením současné činnosti ředitele hodnotit jeho práci a reagovat.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Paní kolegyně.

Poslankyně Kateřina Jacques: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se nejdříve vyjádřila ke způsobu, jakým jste uvedl pana Voráče. Já se domnívám, že pokud jste hovořil jako předsedající, nikoliv jako poslanec, který se přihlásil do diskuse, že bylo krajně nevhodné, že jste ho takovým pejorativním, emotivně laděným způsobem uvedl a také jste uvedl některé v omyl tvrzeními, která zazněla. Myslím si, že to vhodné není a osobně mě to mrzí.

Tedy k problému samotnému. Problém má pochopitelně, a už to tady zaznělo, stránku formální, stránku věcnou a stránku etickou, kterou cítíme všichni jako obtížně uchopitelnou a každý na to můžeme mít nějaký jiný názor.

Stránka formální se opírá o právní rozbor. Jeden právní rozbor byl předložen. Jistě není nic proti ničemu, pokud požádáme také Parlamentní institut, aby se vyjádřil k tomu, zda vystupování členů Rady v takových případech je slučitelné se zákonem nebo není. Já jsem přesvědčena, že je a naopak se domnívám, že je povinností členů Rady vyjadřovat se ke skutečnostem, které se jejich činnosti týkají a věřím také tomu, že to pan Voráč udělal tak, jak měl. Já si tohoto jeho postoje nesmírně vážím.

Věcná stránka problému. Tam je třeba hodnotit, co pan Voráč kritizoval a vrátit se do geneze příběhu. Paní Fibingerová se o to pokusila, ale z mého pohledu také způsobem velmi zavádějícím a kauzality, které vytvářela, ve mně vyvolávají zcela opačné závěry než ty, které uvedla. Ona tady hovořila o tom, že pan Burian splňuje morální a legislativní, nevím, co tím přesně bylo myšleno, podmínky pro jmenování do funkce, ale potom bychom museli skutečně

přesně probrat příběh, jakým způsobem probíhalo výběrové řízení, jaké byly jeho výsledky, jaké byly další kroky, jaké stížnosti v této souvislosti zazněly. A potom by bylo také dobré velmi detailně probrat důvody, proč musel pan Burian Českou televizi opustit.

Vy bagatelizujete prohršky pana Buriana a dokonce, mohu-li vás citovat, jste řekla, že „až si audit přečteme, tak se usmějeme“. Já musím říci, že když jsem si audit přečetla, tak jsem se neusmála a naopak se divím, když členka Rady České televize tímto způsobem výsledky auditu bagatelizuje.

Zdá se mi, že vaše vystupování je velmi osobní a chybí mu právě ten věcný a profesionální nadhled. Hovořila jste o tom, že máte strach z tlaků, které budou vyvíjeny na pana Buriana, které by mohly zkomplikovat celou řadu dalších zakázek, výběrových řízení a že byste se vzhledem ke svému věku možná nemohla dočkat svého snu – výstavby nového studia v Brně. Já si myslím, že právě tyto důvody ...

Poslanec Vítězslav Jandák: Paní kolegyně, já vám vstoupím do diskuse. My tu neřešíme problém pana Buriana, my tu řešíme problém chování a stavu v Radě, tedy chování pana Voráče, jestli dovolíte. Takže to tady nevyužívejte. Je tady hodně novinářů, to je vašim zvykem hodně často květnatě vystupovat, tak tady ne, prosím.

Poslankyně Kateřina Jacques: Pane předsedající, já bych vás chtěla požádat, abyste se zdržel těchto komentářů na mou adresu.

Poslanec Vítězslav Jandák: Nebudu se jich zdržovat, to se na mě nezlobte.

Poslankyně Kateřina Jacques: Já se domnívám, že jsem řekla, proč otevírám i tuto oblast. A toto je oblast věcná. Je přece třeba vyjádřit se ke všem aspektům, které s tím případem souvisí, máme-li ho už na půdě tohoto orgánu. Jsou to aspekty formálně-právní, k těm máme stanoviska právníků a já říkám, že je třeba také vnímat rovinu věcnou, co pan Voráč kritizoval. A v tomto případě není možné nedotknout se příběhu pana Buriana a také paní Fibingerová jako předkladatelka podání na odvolání pana Voráče se o tuto věcnou stránku opírala.

Já pouze vycházím z toho, co ona zde řekla. Udělala jsem si několik poznámek a citací a reaguji na to, co otevřela paní Fibingerová, aniž byste ji zastavil a aniž byste řekl, že to na tuto půdu nepatří.

Poslanec Vítězslav Jandák: Mluvila polovinu času, co vy.

Poslankyně Kateřina Jacques: Ale limit mého vystoupení zde není omezen.

Poslanec Vítězslav Jandák: Asi si ho budeme muset odhlasovat.

Poslankyně Kateřina Jacques: Buďte tak laskav a upozorněte mě na to, já ho potom ráda dodržím.

Musím říci, že jste mi ztratil linku, ale rychle se na ni naváží. Myslím si, že skutečně hovoříme-li o tom, že pan Burian by mohl být snadno ovlivnitelný, vystavený tlaku a napadnutelný, že je to právě jeden z důvodů, proč neměl být do funkce jmenován, protože by tam měl být člověk nekonfliktní, který právě nebude tak snadno vystaven tlakům a nebude napadnutelný. Proto i tento váš argument považuji za zavádějící.

Argumentujete také stanoviskem Rady České televize. K tomu je třeba dodat, že z mého pohledu, a je to skutečně můj názor, samotná důvěryhodnost této Rady byla v loňském roce otřesena jejím vystupováním a jejími kolektivními závěry. Tímto se nechci dotknout některých členů jako jednotlivců v souvislosti s kauzou, kterou nazvu velmi stručně, abych nezabírala moc času „Janeček, Lambert“. A důležité je také podotknout, že tato Rada není v současné době v kompletním složení, že jí chybí pět členů, to znamená celá třetina a tady musím říci, že střílím do vlastních řad, protože skutečně je úkolem Poslanecké sněmovny, aby tyto nové členy dovolila.

Samozřejmě, že je možné, že tímto dovořením by se poměr hlasů a také názorová pestrost mohla posunout jiným směrem a možná už by potom nebyl pan Voráč se svými postoji tak osamocený jak je dnes.

Děkuji všem, kteří jste mě vyslechli v klidu a bez emocí, mrzí mě, že jsem některé unavovala příliš dlouhým projevem, ale myslím si, že to k parlamentní demokracii patří.

Děkuji vám.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní kolegyně. Pan Prokeš.

Pan Prokeš: Vážené dámy a pánové, já se omlouvám. Budu nucen poněkud široce reagovat, protože není možno nechat bez povšimnutí, co paní poslankyně zde pronesla.

Za prvé bych chtěl poznamenat ke kauze Brno. Dlouhodobá situace je taková, že na pana ředitele Drahoše bylo podáno 13 trestních oznámení a ani jedno nebylo před soudem.

Byl tam obrovský tlak skupiny, o které jste, pane předsedo, mluvil vy. To je prokazatelné. Ti lidé o tom vypovídali. Další ředitel studia Brno, Marian Kleis (?), se raději po roce a něco vzdal pod obrovskými tlaky zase oněch stejných lidí, o kterých jste hovořil, pane předsedo, své funkce. Další ředitel – naprosto stejná situace.

My jsme hledali někoho, kdo se vyzná v tom prostředí, kdo je schopen, byť ne nekonfliktně, protože nekonfliktní osoba samozřejmě podlehne a vyhoví ráda každému. My jsme hledali někoho, kdo bude silný.

Pana Buriana podpořilo pět členů komise, drtivá většina rady a samozřejmě bylo to riziko generálního ředitele, když takového člověka si vybral. Já jsem osobně nebyl přítomen. Také bych možná pro něj nehlasoval. Nicméně reakce pana kolegy Voráče v kauzách Lambert, v kauze Burian, v kauze prodeje DVD se seriálem Major Zeman, svědčí o tom, že skutečně je tady jisté podezření z jeho jednání ve prospěch skupinových zájmů, nebo z toho, že zastupuje nějaké jiné obchodní zájmy, zde podezření je.

Vážené dámy, vážení pánové, my víme, že nemáme dostatečnou oporu v zákoně, který by nám dovozoval řešit tuto dlouhotrvající situaci tím, že bychom od vás chtěli odvolání pana kolegy Voráče. My spíše, jak řekl pan poslanec Pleva, bychom uvítali jistý morální apel na kolegu Voráče, který skutečně naprosto eticky nezpochybnitelně napadá členy rady, dokonce nás opakovaně obviňuje z porušování zákonů. Nikdy ovšem rada nebyla nikde, ani její jednotliví členové, obviněna z porušování zákonů. Rada jako kolektivní orgán nemůže být, že? Naopak my jsme zvažovali, jestli nepodáme individuálně na pana kolegu oznámení pro nactiutrhaní. Raději se toho zdržíme.

Čili naše přítomnost svědčí o tom, abych to shrnul, že podporujeme názory vyslovené kolegyní Fibingerovou a domníváme se, že morální apel by zde byl namístě, protože nikdo panu kolegovi Voráčovi svobodu ve vyjadřování a v jednání a v názorech neupírá.

Já jsem vám jmenoval demokratické instituty, které rada užívá, ale dehonestovat její práci naprosto pomocí lživých mediálních – pan kolega Voráč většinou používá pouze mediální podklady a to, co je tady hovořeno o auditu atd., ani u pana Buriana nikdy nepadlo jediné trestní oznámení a v podstatě byl obětován panem Drahošem jaksi na oltář pod těmi tlaky, o kterých jsem hovořil. To je asi vše.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji moc. Pan Bratský se hlásil a pak pan Škromach.

Poslanec Petr Bratský: Děkuji. Na začátku bych poprosil, aby předsedající, bývalý ministr kultury, kterého jsem i já volil do role předsedajícího, nezneužíval svého postavení a nekomentoval v průběhu našich komentářů cokoli, spíše, Slávku, to říd' podle jednacího řádu.

Poslanec Vítězslav Jandák: To víš, nedá ti to, omlouvám se.

Poslanec Petr Bratský: Já vím, omlouvám se, ale přece jen bych o to poprosil. Na druhou stranu musím říci, že se přikloním odborně k tomu, co řekl pan kolega Grebeníček, jakkoli s ním v jiných věcech kolikrát nesouhlasím, ale tady je to jediný rozumný názor, který zatím podle mě zazněl, že jestliže vzniká problém a má případně jednat Sněmovna o odvolání člena rady – sami víme, že jsme dalších pět nových po složitých hlasovacích mašinériích zatím nedovolili – ale zato máme zase odvolávat, může přijít jedině, když je porušen zákon. O tom, jestli je porušen zákon, musíme dostat nějaké dobrozdání. Jinak jakékoliv city, pocity ostatních členů rady, kteří jakkoli byli také zvoleni, musí spolupracovat, nemusí jim být po chuti, že třeba jeden jediný se vymyká názorové většině.

Pracujete na jednání, která – pokud vím – nejsou veřejná, tudíž máte klid na svoji práci (Hlasy mimo mikrofon: Jsou veřejná.) – jsou veřejná, omlouvám se – mně to nevadí, já se tam třeba někdy na vás přijdu velice rád podívat. Musíte bohužel vydržet, byli jste zrovna tak zvoleni, dostali jste stejnou důvěru pro svoji práci, máte stejné možnosti vyjadřovat své názory, můžete to činit jakkoli, i jako soukromé osoby, s tím, že na to upozorníte, to tady bylo citováno, takže můžete reagovat druhý den, pokud někdo z vás něco řekne jako svůj soukromý názor, říci, proč já jsem zrovna v radě držel nějaké stanovisko.

To jsou všechno demokratické principy, pokud někdo z vás neporuší zákon. Jakmile ho poruší, pak samozřejmě má přijít podnět. Dovolávat se jakýchsi morálních věcí, to je sice bezvadné, to také můžeme, ale tady můžeme mít každé jednání této komise, každé jednání můžeme jednat o podobných věcech, a vy to teď budete mít o to těžší, že když už se třeba tato kauza rozjela a když už to tady takto je, budete ještě nějakou dobu muset s kolegou Voráčem vydržet a on zase s vámi.

Je to asi pro některé z vás poněkud nestandardní, možná i pro něj, ale nedá se nic dělat do doby, než dostaneme podnět, kvůli kterému my ve Sněmovně budeme smět hlasovat a moci hlasovat. Jinak se to dostane do diskusí i ve Sněmovně, které bychom nechtěli a které jsou zbytečné.

Jinak si myslím, že problémů je také dost a máme ve všech televizních studiích co řešit. Můžeme řešit mimo jiné i věci, kterých vy si zase možná tolik nevšímáte, aspoň jsem si

toho zatím nevšiml, kolik prostoru dostává právě Brno a Ostrava vzhledem k celostátnímu vysílání, že se pořád neplní limity, které byly nařízeny. Toho bych si všiml jako radní. Za to bych bojoval, možná více než o nové studio, tak o prostor, který mám v celoročním vysílání z Brna na podílu vysílání České televize jako veřejnoprávního média.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já děkuji. Tady dochází trošku k nedorozumění. Toto sezení nebylo svoláno, aby odvolávalo pana Voráče. To je trošku omyl a myslím, že to neměla na mysli ani paní Fibingerová a nikdo. Tady šlo pouze o to, že se ozvaly hlasy, ke kterým já se připojuji, a těch hlasů je hodně, s tím, jaký slovník a jaké způsoby pan Voráč používá. Na názor má samozřejmě právo. Ale nazývat někoho mafii, oposmlouvou, spiknutím a já nevím jak, tak kvůli tomu je to – snad abyste si trošku srovnali noty a řekli si, jak se k sobě budeme chovat.

(Konec strany B.)

(Kazeta č. 2.)

... povinně posuzované problematiky. Já to říkám z toho důvodu, že jsem poctivě prostudoval podkladové materiály, našel jsem tam právní expertízu, připomněl jsem ji. Ale z vaší strany znovu to zaznělo, že vy nechcete jít do sporu, vy dokonce nechcete dát někde podnět k zahájení trestního stíhání apod., a vy se domníváte na základě těchto aspektů, že jde o neslučitelnost v členství, v radě, ten termín tady taky zazněl. To záleží, jak to kdo přijme. Protože pan docent Voráč je toho názoru, že on má právo kritický názor prezentovat veřejně, samozřejmě jako osobní, že ano, ale já si myslím, že vedení – a teď mi promiňte, já paní Fibingerovou taky znám tady z práce, z komise, nevím, ona naznačila, že získala zkušenosti. Nám se to jeví jako vyzrálý postoj, opravdu. Čili žádné postranní úmysly, snaha prostě naplnit ty věci tak, abychom společnost spíš zklidňovali, než ji dál rozeštvávali, rozbíjeli. Nikomu tím nic nepodsouvám, ale já prostě netrvám na tom, abychom teď dostali právní rozbor k tomu, co se pohybuje v etické rovině, k čemu jste se znovu přihlásili a co prostě nemá smysl konfrontovat s právními aspekty za těchto okolností. Pak já tomu rozumím a pak rozumím i předsedajícímu a do toho já nechci vstupovat, do toho vašeho sporu, ale je jasné, že i předseda Sněmovny tu a tam nám vstoupí do našich diskusí a třeba nás orientuje k věcnosti projednávaného problému a podobně. Já bych to zase jako takovou kolisi, které se dopustil předseda, neviděl. Byl bych velkorysejší. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji a dávám slovo panu kolegu Plevovi. A pak už diskusi uzavřeme.

Poslanec Petr Pleva: Já si myslím, že by bylo nešťastné, abychom tento bod vlekli ještě do další schůze. Já si myslím, že tato schůze na tento bod úplně stačí a také odmítám posílat dotaz Parlamentnímu institutu, zdali platí ústavní Listina práv a svobod. Navrhuji, abychom přijali následující usnesení, které bude mít dva body.

První bod by byl:

Stálá komise bere na vědomí stížnost členky Rady České televize paní Fibingerové na člena Rady České televize pana Voráče.

Druhý bod by zněl:

Stálá komise žádá všechny členy Rady České televize, aby při svém veřejném vystupování zachovávali důstojnost členů Rady ČT ve smyslu zákona 484/1991 Sb., o České televizi.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane kolego. Vzal jste mi to z úst, takže já poprosím o hlasování.

Kdo souhlasí s takovýmto usnesením, kolegové.

Před hlasováním budou dvě krátké, ale řekli jsme si, že tady nebudou (nebylo rozumět).

Řečník: Můžeme vzít na vědomí nebo taky souhlasit s tou stížností. Já se ptám.

Poslanec Petr Pleva: Jak souhlasit?

Řečník: Já se mohu ztotožnit se stížností, která tady je. Dávám k úvaze. Netrvám na tom.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dejte k úvaze. Pan kolega Bratský.

Poslanec Petr Bratský: Oddělené hlasování, jsou tam dvě věci. (Mluví bez mikrofonu.)

Poslanec Vítězslav Jandák: Takže kdo je pro návrh pana Bratského?

Poslanec Petr Pleva: To je automaticky. Já s tím souhlasím jako předkladatel.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dobře. Přečtete první.

Poslanec Petr Pleva: (mluví bez mikrofonu.) Stálá komise bere na vědomí stížnost členky Rady ČT paní Fibingerové na člena Rady ČT pana Voráče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Kdo je pro?

Poslanec Vítězslav Jandák: Asi většina. Spočítejte to, já nemám brýle. Pět z osmi, takže to bylo přijato.

Pane kolego, přečtete druhý odstavec.

Poslanec Petr Pleva: Stálá komise žádá všechny členy Rady ČT, aby při svém veřejném vystupování zachovávali důstojnost členů Rady ČT ve smyslu zákona 483/1991 Sb., o České televizi. Jinými slovy, vyzýváme členy Rady, aby dodržovali zákon.

Poslanec Vítězslav Jandák: Ano. Kdo je pro? Většina. Děkuji. Dámy a pánové, děkuji, a my musíme spěchat k dalšímu bodu, protože seminář se blíží. Děkuji všem, kteří vystoupili a kteří se zúčastnili.

Je to bod 3

**Informace rádia Impuls o komercializaci regionálního vysílání a jeho řešení
Radou pro rozhlasové a televizní vysílání**

Já myslím, že ta situace je v nějakém běhu. Něco se okolo toho děje, takže bych poprosil pana předsedu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání pana Žáka, kdyby informoval komisi. Prosím, máte slovo.

Pan Žák: V současné době běží správní řízení z moci úřední, ve kterém se tento problém řeší a tudíž rada se k tomu nebude žádným způsobem vyjadřovat.

Poslanec Vítězslav Jandák: Nebudete se vyjadřovat. Děkuji. Takže my jsme v situaci nějaké, takže až rada vynese nějaký verdikt, tak se s ním seznámíme. Takže ten bod byl velice krátký. Děkuji.

Máme další bod, a to je

Schválení

Byla diskuse k tomu, abych zase nezapomněl. Chce někdo diskutovat? Nechce. Hlásí se někdo. Máte slovo.

Pan Bařka: Dobrý den. Pane předsedo, děkuji za udělení slova. Dámy a pánové, mé jméno je Bařka, jsem jednatelem společnosti Londa, která je provozovatelem rádia Impuls. Dovolte, abych velice krátce se vyjádřil k této problematice, protože si myslím, že už tady slov bylo hodně a je tu poměrně dusno, takže budu velmi stručný. V podstatě tato problematika v našeho pohledu i pohledu některých dalších provozovatelů, zejména celoplošného vysílání, je velmi zásadní a velmi problematická, protože se týká v podstatě zahájení správního řízení z důvodů možného nedodržování licenčních podmínek u celoplošných rádií z toho důvodu, že dochází k odpojování reklamy v jednotlivých regionech republiky. Musím říci, že z hlediska naší společnosti jsme v podstatě tímto byli velmi překvapeni, protože je to něco, co narušuje zásadně stávající rámec vysílání celoplošných rádií z toho důvodu, že k tomuto skutečně vždy docházelo a dochází ze strany nás, jakožto celoplošného média, a především tyto věci byly a jsou písemně zmíněny v našich licenčních podmínkách v naší licenci, která nám byla udělena, právoplatně udělena, tudíž po tolika letech provozování, když dochází k otevření takovéto záležitosti, tak jsme velmi překvapeni a domníváme se, že tady dochází v podstatě k přenášení určitých obchodních sporů na úroveň, kam by v podstatě tyto věci patřit vůbec neměly. My zastáváme jednoznačné stanovisko, že reklama není pořad, není součástí programů. Oporu máme jak v zákoně, tak tuto oporu máme i z hlediska monitoringu, který jsme provedli v jednotlivých členských státech EU, který toto naše stanovisko plně podporuje.

Co bereme ještě za zásadní a proč jsme požádali o možnost tady informovat, je to, že některá správní řízení, která konkrétně byla zahájena s naší společností, tak měla poměrně zvláštní charakter, neboť např. některé z těch správních řízení bylo zahájeno před uplynutím zákonné lhůty k tomu, abychom se vůbec k té problematice mohli vyjádřit, a důvodem

zahájení tohoto správního řízení byl právě tento moment, že jsme se nevyjádřili nebo jsme nedodali podklady. Takže s ohledem na to, že my samozřejmě máme zahraniční vlastníky, tak chápejte, že otázky zahraničních vlastníků přicházejí a zní: Vážení kolegové, co děláte v těch Čechách, jak to, že nedodržujete zákony a nedodržujete stanovené lhůty. My na to říkáme, podívejte se, my je dodržujeme, my předkládáme včas a řádně to, co máme. Licenční podmínky a licence, s kterou vy, jako zahraniční akcionáři, jste seznámeni, je platná tato licence, jednoznačně zmiňuje možnost tohoto odpojování, možnost lokálních reklam. Dotaz na to jediný. Tak proč tato licenční řízení jsou zahajována. Naše odpověď je: Prostě nevíme. Pardon správní řízení. Nevíme, nevíme, proč, nevíme proč nejsou dodržovány řádné zákonem stanovené lhůty.

V podstatě toto je věc, proč jsme požádali vás, abyste více méně vyslechli tuto záležitost. Na druhé straně samozřejmě chápeme, že toto není jednoduchá věc a jsme přichystáni o této věci jednat, ale myslím si, že by se nemělo zahajovat a přinášet určitá nestabilita do prostředí, které donedávna bylo poměrně stabilní, vyhýbalo se všem negativním vlivům a mediálním kauzám typu televize Nova. Já jako jednatel společnosti skutečně podotýkám, že bych velmi nerad, aby toto bylo zneužito, využito a zase opět jsme byli vláčeni někde tiskem, že dochází k různým nedodržováním zákonů, k narušování status quo, narušování licencí, které byly řádně schváleny a uděleny. Čili toto je více méně stanovisko ze strany společnosti Londa.

Poslanec Vítězslav Jandák: Jestli se někdo chce připojit. Pan Fleischman. Prosím, máte slovo.

Pan Fleischman: Děkuji za slovo. Já bych jenom potvrdil to, co řekl pan Baťka. Jenom bych chtěl říci, že z našeho pohledu, a já zde musím mluvit na dvou úrovních. Za prvé jako zástupce radio Music, která zastupuje reklamní časy celoplošných rádií a nejenom, a na druhé straně také jako zástupce celoplošného rádia Frekvence 1. Z našeho pohledu je celá kauza vykonstruovaná a pouze odráží komerční boj na rozhlasovém trhu, který, jak se jistě dozvíte ze zprávy Rady pro rozhlas. a televizní vysílání, kterou vyvěsila rada včera na svých stránkách, tento trh stagnuje. Z toho pochází celá tato problematika.

Na druhé straně je to vážný problém, a my jsme se zajímali hlavně o to, jakým způsobem doopravdy se na to koukají zákonodárci nejen v České republice, ale i v jiných zemích. Co se týče EU, Evropská unie tuto problematiku vlastně neřeší. Řeší jenom jednu věc, a to že reklama není pořad a že reklama je řešena v jiných právních ustanoveních.

Druhá věc. Co se týče odpojováků, nechává každý stát na svém rozhodnutí. Ve Francii, kde jsou naši akcionáři, je jasně řečeno, že reklama není pořadem a je odpojování povoleno v jistých podmínkách. V České republice jsem se obrátil na Ústav státu a práva Akademie věd ČR a máme tady zprávu podepsanou panem Bártou, který jednoznačně říká, že reklama není pořad a že zákon 231 odpojování povoluje. My jsme stejně tak jako naši kolegové z Rádia Impuls byli překvapeni z toho, že bylo vyhlášeno správní řízení a byli bychom rádi, kdyby zde zaznělo, že by bylo dobře pozastavit či odložit toto správní řízení, než se tato věc vyřeší po stránce legislativní, a to buď novelou zákona nebo celým novým zákonem, který se bude muset udělat stejně v České republice v rámci direktivy EU do dvou let. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Já bych jenom upozornil, že asi nemáme právo jakýmkoliv způsobem zasahovat do konání rady. Ale tady se někdo hlásil napravo.

Pan Sedláček: Dobrý den. Dan Sedláček, předseda představenstva média Bohemia, která dnes představuje 23 vlastněných regionálních stanic a za dalších 18 stanic, které naši petici podepsaly, bych k tomu chtěl říci jenom v podstatě tři poznámky.

Za prvé. Tento argumentář my vnímáme jako absolutně účelový zákon tady existuje a správní řízení probíhá, takže nevíme, proč se tím dnes komise vůbec zabývá. To za prvé.

Za druhé. I možná jednoduchý člověk by dokázal pochopit ze zákona rozdíl definici celoplošný a regionální, a hledal by tam nějaký rozdíl. Tudíž by těžko celoplošnou stanicí považoval za soubor regionálních odpojení, který celoplošnou stanicí vytváří.

Poslední poznámku, kterou bych k tomu za nás měl. Pokud někdo 10 let se dopouští nějakých zločinů a na konci je chycen, těžko bude argumentovat tím, že přece už to dělá dlouho. Takže z našeho pohledu tento argumentář je skutečně velmi účelový ze strany celoplošných stanic. A chtěl bych říci na naši obhajobu, že za námi stojí pouze čeští vlastníci nikoliv zahraniční, a že bych byl velmi nerad, kdyby tu váhu mediálního regionálního prostředí mělo jakkoliv snižovat. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já děkuji. Ještě se tam někdo hlásil. A pak už diskusi přeručíme, protože jsem už v úvodu konstatoval, že ta věc je v nějakém běhu. Až bude nějaký výsledek, na ten výsledek budete samozřejmě vy reagovat. Někdo se tam hlásil. Pan Fleischman.

Pan Fleischmann: Já jenom k tomu zločinctví. Jestli jsme zločinci, tak to nemá řešit tato komise, ale jiné instituce.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pane Fleischmane, zvykejte si. Tady v té Sněmovně se začíná mluvit velmi zvláštním jazykem. Já jsem kdysi řekl slovo držka a byl jsem vláčen v médiích týden. Tady padají daleko horší věci, takže zvykejte si na to. Já se omlouvám za tento dům. Ještě někdo? Ještě paní kolegyně se hlásila.

Řečnice: Dobrý den, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, vážení hosté, nemíním nijak vstupovat do probíhajícího správního řízení, nota bene neznám jeho detaily a nemyslím si, že souhlasím s tím, co tady říkáte, že ani tento orgán Poslanecké sněmovny tak má činit. Nicméně šest let jsem zasedala v Radě pro rozhlasové a televizní vysílání a tuto problematiku sleduji i nadále. Domnívám se, že současná situace na rozhlasovém trhu je velmi napjatá, možná horší než kdykoliv byla, že rádiím ať už těm, které zde reprezentuje pan Bařka, pan Fleischman, pan Hrabák nebo Dan Sedláček, už začíná jít téměř o holou existenci. Pokud mohu tento problém vyjádřit jednoduše s určitým zjednodušením, pak se mi zdá, že jde o to, že rádia zastoupená panem Sedláčkem se bojí vpádu celoplošek vlastně do svých regionů s tím, že jim ubude z toho koláče reklamy. Tyto celoplošky naopak tvrdí, že tak činit mohou, neboť to vychází z jejich licence a projektů. A otázka potom je, když regionální rádia mohou provozovat nacionál, to znamená celoplošnou reklamu, tak jestli za této situace mohou celoplošky provozovat reklamu regionální. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Ještě někdo? Pan Žák. Prosil bych o stručnost.

Pan Žák: Budu velmi stručný. Pane předsedo, já bych měl prosbu na komisi. Podívejte se, v okamžiku, jakmile běží správní řízení a účastníci říkají svoje stanoviska, což je naprosto v pořádku, ale dostávají radu do situace, že ona na ně nemůže reagovat. Vy slyšíte jednu interpretaci. My bychom mohli říkat kontra názor, ale nemůžeme. Já bych prosil, ať komise projednává hotové kauzy, kritizuje radu, jak rozhodla, to je všechno v pořádku, ale v průběhu řízení ovlivňovat poslance tím, že prostě se regulační orgán nemůže vyjádřit, to mi nepřipadá jako racionální.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Ještě poslední pan Pleva a jdeme od tohoto bodu.

Poslanec Petr Pleva: Já bych přesto chtěl jedno vyjádření rady, které není v rozporu se správním řádem. A to bych chtěl vyjádření, které tady padlo úplně na začátku, to tvrzení, které zde padlo úplně na začátku, a to, že rada nedodržuje lhůty. A podle mě lhůty jsou naprosto svatá věc ve správním řízení a k tomu myslím, že by se rada mohla vyjádřit, zdali je to pravda, že nedodržuje lhůty, a pokud tak činí, tak proč tak činí, nebo kde jsou ty problémy ve výkladu, že rada nedodržuje lhůty, které jsou dány správním řádem.

Pan Žák: Ano. Děkuji. Já bych se k tomu nevyjadřoval rád. Za prvé jde o několik řízení. Rada je přesvědčena naprosto, že lhůty dodržuje. Co tady říkal pan Bařka, to je jeho názor, který rada skutečně nesdílí.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Já už bych, nezlobte se, skončil tento bod. Já jsem v úvodu anoncoval, že ho máme zařazený, protože reagujeme na to, jaké materiály jsme dostali, ale nebudeme se k tomu vyjadřovat, věc je v běhu. Takže jdeme od toho.

Dále bod 4

Schválení data a složení delegace na cestu do Slovenské republiky

Jsou tady dva termíny. Květen 13. až 16. a červen 17. až 20. Takže který termín upřednostňujete. Jenom 4? Květen nebo červen? Kdo je pro květen od 13. do 16. Červen je 17. – 20. Takže květen vyhrál. Takže pojedeme květen. Kdo se hlásí? Já se hlásím. Pan Grebeníček. Ježek. Orgoníková. Ještě to doplníme.

Pak tady máme bod

Různé

Dostali jsme petici od několika tisíc občanů k Radiožurnálu, k jeho programu. Já myslím, že ta věc se nějakým způsobem řeší. Do toho my nemůžeme jako komise zasahovat. To je věc čistě rozhlasové rady.

Dále bych vás chtěl informovat o semináři. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání pořádá odborný seminář na téma „společná regulace a jednotný systém klasifikace

programů“. Akci pořádá rada ve spolupráci s Ministerstvem kultury 6. března 2008 od 10 hodin do 13 hodin v prostorách Nosticova paláce. Kdo by měl zájem.

Dále informace, co je to tohle, já to po vás nevidím.

Řečnice: Český rozhlas nám dal materiál, ve kterém sleduje reakce na změny na Radiožurnálu. Takže kdo do toho chce nahlédnout, tak je to k dispozici.

Poslanec Vítězslav Jandák: Ano, ten materiál je k dispozici. Všem ho dáme.

Pak je informace o stížnostech na Radu Českého rozhlasu. Ty jsou asi 2. První napsala paní Kopecká za chování rady, a druhý napsala paní Tothová. Ty přišly v úterý.

To je myslím k tomu dnešnímu jednání asi všechno.

Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Bratský: Já jsem nabyl dojmu, že dnes v té kauzičce pana Voráče skutečně půjde o to, že získáme nějaký podnět na porušení zákona, že se budeme bavit o tom, jestli se to postoupí do Sněmovny a morální apely apod., my tady opravdu nejsme oddíl skautů, který se baví o tom, že na výpravě zlobí skautík a že je třeba mu nějak morálně vynadat. Já opravdu bych prosil, kdyby takový materiál tady byl, aby bylo zdůrazněno, jedná se o morální apel na člena nebo něco. Já chápu lidi, kteří jsou rozhořčeni tím, když někdo užívá některých slov, které já nepoužívám. Mně připadá, že bychom to probírat neměli anebo bychom neměli probírat ty věci, které jsou v průběhu správního řízení. Po něm určitě zasedat, vážně se zamyslet, hledat cesty, ale v době projednávání, v době, kdy běží správní řízení, mně připadá, že náš čas je tím skutečně příliš natahován.

Poslankyně Hana Orgoníková: Já bych poprosila Petra, aby to ještě řekl paní Kateřině Jacques, protože ta se k tomu vyjádřila nejobsáhleji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Kolegové, není členkou, ale bylo tady hodně novinářů, proto přišla. To je jejím zvykem. Ale s tím se nedá nic dělat. Zase si musím nechat své osobní připomínky.

Kolegové, já vám děkuji mockrát a zvu vás na seminář, který začíná v 11 hodin.